

РЕШЕНИЕ

№ 5141

гр. София, 23.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Красимира Желева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **3963** по описа за **2013** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 10776 от 16.04.2013 година по описа на Административен съд София - град, подадена от Ю. С. Ю., срещу решение от 19.05.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 4 състав, по нахд № 10954 по описа за 2012 г. С последното е изменено Наказателно постановление (НП) № 10299 от 23.02.2011 г. на началника на Административно-наказателна дейност (АНД), Отдел „Пътна полиция” (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200,00 (двеста) лева и лишаване от правото да управлява МПС за срок от два месеца за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, като съдът е отменил НП в частта, в която е наложено лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца и е увеличил размера на глобата до размера на 300 (триста) лева.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на постановеното решение. Навеждат се основания за несправедливост и се сочи, че неправомерно е бил увеличен размера на наказанието. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени НП.В

съдебното заседание, жалбоподателят редовно призован не се явява и представлява.

Ответникът - редовно призован, не взема становище по касационната жалба и не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и недоказана.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 10299 от 23.02.2011 г., издадено от началника на АНД при отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи.

Разгледана по същество, касационната жалба е частично основателна.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена описаната в АУАН и оспореното НП фактическа обстановка, както следва: На 22.01.2011 г., около 02.00 часа касаторът е управлявал лек автомобил марка „Т.”, с турски рег. № 34ZR8627 в [населено място], по [улица], с посока на движение към входа на града. Непосредствено след разклона за [населено място], в участък с въведено от знак В 26 ограничение на скоростта до 60 км/ч., лекият автомобил се движел със скорост от 106 км/ч. Скоростта била засечена с радар TR 4D № 337, фиксиращ скорост, дата и час. Свидетелят Д. показал данните от радара на водача на лекия автомобил и съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 10299 от 22.01.2011 г. Въз основа на АУАН е издадено спорното НП.

Тази фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните по делото доказателства – писмени доказателства, включително такива за компетентността на административно наказващия орган, както и гласни доказателствени средства – показанията на свидетеля Д.-актосъставител.

Въз основа на така събраните доказателства, районният съд е счел, че жалбата срещу спорното НП е неоснователна. Намерил е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на НП. При съставянето на АУАН и при издаване на оспореното НП не са допуснати съществени нарушения. Както АУАН, така и НП са съставени от компетентен орган и при спазване на материалния закон. Налице е съответствие между посочените като съставомерни елементи и дадената правна квалификация на нарушенията. По същество на оспорването съставът на СРС е приел, че Ю. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението, за което е наказан. Предвид това, съдът е намерил, че следва да понесе административно наказателна отговорност за поведението си.

Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира, че жалбата срещу постановеното от районния съд съдебно решение е неоснователна по следните съображения:

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите

констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 НПК.

Правилно е възприето от въззивния съд, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Обжалваният санкционен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на изискванията на чл. 34 ЗАНН.

Налице е пълно, точно и ясно описание на фактите и обстоятелствата във връзка с извършеното нарушение по чл. 21, ал. 2 ЗДвП в АУАН и НП. Налице е съответствие в описанието на нарушението и правната му квалификация между АУАН и НП. Фиксираната скорост е установена с годно и проверено техническо средство, като в АУАН и НП е отбелязано, че скоростта, датата и часа са показани на водача. Същият е подписал акта без възражение и не се е възползвал от възможността си да направи възражение в законоустановения 3-дневен срок по ЗАНН. Въз основа на събраните доказателства в административната преписка може да се направи заключението, че по делото безспорно е установено нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Съдът е установил чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено. Неоснователни са възраженията на касатора, че в акта и в НП е налице несъответствие в описание на нарушението. Видно от обстоятелствите мотиви на съдебния акт, който е предмет на проверка, съдът е изложил аргументирани съображения по този въпрос, които изцяло се споделят от настоящия съд като правилни.

Неправилно районният съд е преценил приложното поле на разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗАНН, като не е преценил основен принцип в наказателното право, а именно да не се влошава положението на жалбоподателя при подадена от него жалба. Към датата на извършване на нарушението и на съставяне на НП санкционната разпоредба на чл. 182 ал. 1 т. 5 от ЗДП е предвиждала наказание глоба в размер на 200 лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца. Считано от първи февруари 2011 год обаче текста на чл. 182 ал. 1 т. 5 от ЗДП предвижда единствено глоба в размер на 300 лв. Като не е съобразил, че в рамките на производството е настъпила законодателна промяна, която се явява по благоприятна за жалбоподателя, въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да се отмени, в частта касаеща наложената глоба в размер на 300 лв. Вместо него ще следва да се постанови ново такова, с което да се потвърди наказателното постановление в тази му част, т.е. размерът на глобата е 200 лв. В останалата част, с която е изменено наказателното постановление, като е отменена санкцията лишаване от право да се управлява МПС за срок от два месеца, решението на СРС е правилно и съответства на принципа в чл. 3 ал. 2 от ЗАНН, поради което и следва да се остави в сила.

Ето защо на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение от 19.05.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно

отделение, 4 състав, по нахд № 10954 по описа за 2012 г., в частта му с която е увеличен размера на глобата от 200лв на 300лв, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 10299 от 23.02.2011 г., издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция” при СДВР.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.05.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 4 състав, по нахд № 10954 по описа за 2012 г. в останалата му част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.